

WAT IS UW NAAM?

Preek door Rev. Erik E. Sandström.

"Want waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in hun midden". (Matth. 18:20).

Er zijn veel passages in het Woord die duiden op de Naam van de Heer. Wij weten hoe belangrijk de Naam van de Heer is, uit het tweede gebod: "Gij zult de Naam van de Here uw God, niet ijdel gebruiken", en uit het Onze Vader: "Uw Naam worde geheiligd". De Naam van de Heer betekent al de goede en ware dingen waardoor wij Hem erkennen en eren.

Dit betekent voor ons dat al de uiterlijke vormen van onze erediensten de Naam van de Heer zijn: namelijk al de antwoorden die wij in de orde van dienst uitspreken, als de Psalmboeken, gebeden, en alle Psalmen en gezangen zijn evenzoveel waarheden die onze genegenheden naar de Heer leiden. Wij heiligen Zijn Naam wanneer wij deze woorden zeggen of zingen. Wij weerhouden ons ervan Zijn Naam ijdel te gebruiken door deze dingen met eerbied en nederigheid te doen. En zo beginnen we al aan te voelen wat bedoeld wordt met "vergadert te zijn in de Naam van de Heer". Want twee betekent wat goed is van de Heer, en drie wat waar is, komende van dat goede. Het goede, of 2, verschijnt bijvoorbeeld als het gevoel van genegenheid, wanneer wij een inspirerende psalm zingen, en het ware, of 3, zijn de ideeën die wij met zo'n gevoel zingen. Twee betekent de liefde, waaruit zij naar een preek luisteren, en drie betekent het ware van de leer, die wij door middel van de preek van de Heer ontvangen.

Het is vanwege deze universele hoedanigheid, bedoeld met de Naam van de Heer, dat iedere Doop van kinderen of volwassenen, uitgevoerd worden met de woorden: "Ik doop u in de Naam van de Heer Jezus Christus, Vader, Zoon en Heilige Geest". Deze zes namen van de Heer staan voor Zijn totale hoedanigheid, of Zijn Almachtige Liefde, Zijn Alwetende Wijsheid en Zijn Alomtegenwoordige Voorzienigheid. Gedoopt te worden in de Naam van de Heer betekent daarom ingeleid te worden in het geloof in Hem, Hem te eren en Zijn geboden te gehoorzamen. Als een teken en symbool voor dit alles, wordt het teken van het kruis gebracht op het voorhoofd en de borst bij iedere doopplechtigheid, want het kruis is zowel een teken van Christenheid als een teken van de Naam van de Heer.

Wanneer wij de Heer aanbidden, bezigen wij daarom Zijn Namen, vooral Heer, Jezus Christus, en het Goddelijk Menselijke. Want in de nieuwe Kerk wordt een nieuwe christenheid beoogd, waarin de Heer Jezus Christus aanbeden zal worden als het onzichtbare Goddelijke in Zijn zichtbare Menselijke. Wij denken aan het zichtbaar Goddelijk Menselijke van de Heer wanneer wij de namen Heer, of Jezus Christus gebruiken.

Omdat deze namen de Heilige en Goddelijke eigenschappen aanduiden lezen wij, "wanneer deze namen genoemd worden, moet aan de hoedanigheid daarvan gedacht worden, en dienen de mensen volgens deze hoedanigheid te leven.

Hoe leven wij volgens de hoedanigheid of de Naam van de Heer? Wij doen dit door aan anderen te doen wat de Heer aan ons allen doet. Als de Heer van ons houdt, behoren wij elkaar lief te hebben, of de naaste als onszelf. Is het niet dat wat bedoeld wordt met de woorden van de Heer: "Dit is mijn gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u heb liefgehad".

(Joh. 15:12) Wanneer wij elkander liefhebben leven wij daarom in de hoedanigheid of de Naam van de Heer.

En wanneer de mens de hoedanigheid van de Heer erkent, is hij aanwezig in de Naam van de Heer. De mens kan daarom de Heer alles vragen in Zijn Naam en de Heer zal het geven. "In de Naam van de Heer zijn", betekent een hoedanigheid bezitten, die de Heer eigen is. Wat de mens uit die hoedanigheid ook vraagt, komt van de Heer en van de liefde die de mens heeft voor de hoedanigheid van de Heer. Hij vraagt daarom niet iets zelfzuchtigs of alledaags, maar iets dat de Heer kan geven, zoals leven, waarheid, liefde, genade en vergeving. Daarom zei de Heer: "Als gij Mij iets vraagt in Mijn Naam, Ik zal het doen" (Joh. 14:14) en "Bidt, en u zal gegeven worden". (Lukas 11:9)

Daar de Naam van de Heer de hoedanigheid is, die wij van Hem ontvangen in onze gedachten en leven, kan de mens in het andere leven de Naam van de Heer alleen uitspreken als hij een leven van naastenliefde geleid heeft. Iemand die er van hield het Woord te horen, het kwade meed, en graag nuttige activiteiten deed uit goede wil jegens anderen, kan na de dood de Naam van Jezus en het Goddelijk Menselijke rustig en gemakkelijk uitspreken. Het is anders voor mensen die op aarde dachten dat zij alleen maar hoefden te vertrouwen of geloof te hebben in alle geloofspunten en waarheden van het Woord, of dat zij beloond zouden worden voor hun goede werken, maar die een boos en zelfzuchtig leven geleid hadden: steeds weer probeerden zulken de Naam van Jezus of Goddelijk Menselijke te zeggen; zij verwongen hun lippen in plooiën, werden kwaad en dwongen hun mond om de Naam van de Heer uit te spreken, maar alles tevergeefs. De reden waarom zij deze namen daar niet kunnen zeggen, is dat in de geestelijke wereld, "waar het idee niet bestaat, de woorden niet kunnen klinken". (WCG 111).

Hier op aarde is het ook niet genoeg om alleen maar te zeggen dat we in de Heer Jezus Christus geloven. Wij moeten leven volgens de Naam van de Heer, bedoeld met, vergaderd zijn in de Naam van de Heer.

Nog een verschil tussen engelen en mensen is, dat engelen de namen zijn vergeten die zij in de wereld hadden. Wij lezen: "Iedereen laat zijn doopnaam en familienaam los en wordt genoemd overeenkomstig zijn hoedanigheid". (Inv.41 of AE 815.12). Een ieder's hoedanigheid is daarom in het andere leven bekend volgens zijn nieuwe naam. (AE 815.12) Hierdoor kunnen er in de Hemel ongewone dingen gebeuren, dingen die op aarde niet mogelijk zijn.

Wanneer bijvoorbeeld iemands naam in de Hemel slechts genoemd wordt en de hoedanigheid, bedoeld met die naam, wordt tegelijkertijd bemind, dan verschijnt de genoemde engel onmiddellijk. Engelen kunnen zo als metgezellen en broeders verenigd worden, ongeacht de afstand tussen hun woningen. Laten wij ons eens de werkdag van een engel voorstellen: ieder keer wanneer er een nieuwe kwaliteit in zijn werk gewaardeerd wordt, zijn er andere engelen die deze eigenschap hebben, aanwezig.

Iets eenders gebeurt ook op aarde: de liefde voor dezelfde zaken of professie brengt mensen bijeen, die tenminste iets van die liefde delen. Maar in de hemel wordt zo'n bijeenkomen van engelen vervolmaakt, zodat het nut voor het koninkrijk van de Heer met veel groter voortvaren gediend wordt, dan een soortgelijke bijeenkomst van mensen op aarde in hun bijdrage aan het algemeen welzijn. En engelen denken nooit aan een geldelijke beloning, laat staan aan een opslag in salaris.

Zulke dingen worden overbodig.

Evenals mensen of engelen die werken aan hetzelfde nut of bedrijf in een hemelse gezelschap van gelijke geestelijke naam of hoedanigheid zijn, zo roepen ook personen uit de geschiedenis een terstond idee op van een of andere eigenschap. Wanneer wij Napoleon of Socrates noemen, of Cleopatra of Florence Nightingale, weten wij dan niet welke eigenschappen bedoeld worden? En geeft niet de naam van ex-koningin Juliana een beschrijving van al de kwaliteiten die wij van haar kennen?

Of wat roept de naam Swedenborg bij u op?

Wanneer beroemde mensen naar het andere leven gaan, zijn zij daar bekend vanwege de hoedanigheid die hun namen op aarde opriepen. Maar hun aardse namen worden losgelaten, alleen hun kwaliteiten blijven, die dan in hun nieuwe geestelijke naam opgesloten zijn.

In een ander voorbeeld van de invloed van namen, vinden mensen het heerlijk, wanneer zij hun aanstaande partners ontmoeten, om elkaars naam te leren kennen. Wanneer de hoedanigheid van laten we zeggen een jonge vrouw geliefd is, wordt dan niet ook haar naam gekoesterd? Zegt een jonge man niet de naam van zijn geliefde tegen zichzelf, en houdt de jonge vrouw er niet van, zijn naam tot zichzelf te zeggen?

Toch wordt de doopnaam in het andere leven losgelaten, evenals de familienaam. Dit is omdat ieder van ons, drie naamsets heeft; de eerste, die gegeven wordt bij de Doop, is onze persoonlijke wereldlijke naam. De tweede is onze geestelijke naam, waaronder wij in de Hemel bekend zullen zijn. En de derde is dezelfde voor ons allen: het is de Naam van de Heer.

De binnenste hoedanigheid van ieder persoon is de Naam van de Heer in die persoon. Die naam is de reden voor het bestaan van die persoon en is de oorsprong van zijn schepping. Die naam bevat ook de plaats die in de Hemel voor die persoon bestemd is. Want alle mensen zijn voorbestemd voor de Hemel. Die plaats in de Hemel is zó aangenaam voor die persoon, dat niets méér op de titel Thuis aanspraak maakt.

De geestelijke naam van de mens is zijn innerlijke hoedanigheid. Deze naam is ook van de Heer afkomstig en heeft als het ware de Naam van de Heer in zijn eigen naam ingelijfd. Op dezelfde wijze als iedere naam in het Oude Testament die met een J begint of met een H, AH of EL erin gespeld wordt, de Naam van de Heer betekent, ingelijfd in de naam van de persoon.

En ten derde geeft de doopnaam van de mens de uitwendige hoedanigheid van ieder persoon weer. En toch kunnen twee mensen met dezelfde naam twee zeer uiteenlopende hoedanigheden vertonen aan iemand die hen beiden kent.

De Doopnaam kan daarom gezien worden als het omhulsel van de andere twee namen die ieder persoon bezit. Onze onbekende geestelijke naam geeft een subtiele kwaliteit aan onze doopnaam; om welke reden dezelfde naam verschillende hoedanigheden voor verschillende mensen betekent. Wanneer we daarom de Heer dienen en in Zijn Naam vergaderd zijn, behoren wij de Heer nederig te danken voor alles wat Hij ons gegeven heeft, want al deze dingen vormen samen de Naam van de Heer in ons. Als we bij onszelf inzien dat het de Heer is die ons om te beginnen het bestaan heeft gegeven, en een uniek en eeuwig nut, wat door onszelf ontdekt dient te worden, zelfs al kunnen wij dit niet direct vinden, dan zouden wij ook moeten inzien dat wij de Heer te danken hebben voor deze dingen.

Maar wat is het verschil tussen de Heer danken voor deze dingen en Hem er om vragen? Wanneer wij iets in Zijn Naam vragen, danken wij dan niet tevens? Want wat iemand ook van de Heer vraagt, hij vraagt het niet voor zichzelf en zodoende ontvangt hij het .

De mens ontvangt waar hij om vraagt in de Naam van de Heer, omdat hij er om vraagt uit dien hoofde dat hij het reeds bezit. Alleen weet hij pas nadat hij er om gevraagd heeft, dat hij het al bezit. De Heer verbreekt als het ware de barrière tussen de geestelijke naam van de mens en die van de Heer in hem. En de mens beseft dat hij datgene gebruikt heeft, waar hij de Heer juist om vroeg. De Heer maakt het formeel, door het de mens toe te vertrouwen, daar hij het verdiend heeft door er al naar te leven. Neem als voorbeeld dat de mens de Heer vraagt om genade. Het is de aanwezigheid van de genade van de Heer die hem er toe aanzette er om te vragen, en zo is het al gegeven bij het vragen. "Bidt, en u zal gegeven worden".(Matth. 7:7).

Wij behoren daarom ons best te doen, de goede eigenschappen in mensen te zien, wanneer wij hun naam horen of bézigen. En wij behoren na te denken en de geboden van de Heer te gehoorzamen wanneer wij één van Zijn Namen noemen, want wanneer het goede en het ware bemind en gehoorzaamd worden, zijn er 2 of 3 vergaderd in de Naam van de Heer, en daar is de Heer in hun midden.

AMEN.

Lezingen:

Mattheüs 18:7-14 en 18-20

Ware Christelijke Godsdienst 111 - gedeelten